

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114213304
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8114213304.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14, Bratislava, IČO: 47 150 513, zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej č. 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému P. F., bývajúci A. X, V. Š., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie - pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, Prešov, IČO: 42 343 828, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom advokátskej kancelárie vo Svidníku, Ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, o zaplatenie 461,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 20C/225/2014-50 zo dňa 28.11.2014 jednomyseľne takto

rozhodol:

Mení rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

Vedľajší účastník je povinný nahradiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy odvolacieho konania vo výške 19,61 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom v bode I. konanie o zaplatenie sumy 415,67 eur s príslušenstvom zastavil, v bode II. žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 45,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 14,- eur za obdobie odo dňa 18.5.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25% ročne zo sumy 17,50 eur za obdobie od 18.6.2011 do zaplatenia, vo výške 9,50 % zo sumy 14,- eur za obdobie od 18.7.2011 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, v bode III. žalovanému náhradu trov konania nepriznal, v bode IV. vstup vedľajšieho účastníka Združenia - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, Prešov, do konania na strane žalovaného pripustil, v bode V. žalobcu zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 153,43 eur (trovy právneho zastúpenia) na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a pod bodom VI. vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 4,30 eur prostredníctvom príslušného daňového úradu po právoplatnosti rozsudku.

Z dôvodov tohto rozsudku vyplýva, že žalobca uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 461,17 eur s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že dňa 24.6.2013 spoločnosť Slovak Telekom, a.s. so sídlom Karadžičova č. 10, Bratislava ako postupca na strane jednej a žalobca BL Telecom collection, s.r.o. ako postupník na strane druhej, uzavreli zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok žalobcu uvedených v prílohe zmluvy, vrátane pohľadávky proti žalovanému vedenej pod referenčným číslom XXXXXXXXXXXX. Žalovaný ako záujemca uzavrel s právnym predchodcom žalobcu ako poskytovateľom v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvu o pripojení. Predmetom bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom cenníku. Žalobca vystavil žalovanému nasledovné faktúry: č. XXXXXXXXXXXX, splatná 17.8.2011 na sumu 415,67 eur, č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 17.5.2011 na sumu 14,- eur, č. XXXXXXXXXXXX, splatná dňa 17.7.2011

na sumu 14,- eur, č. XXXXXXXXXX, splatná dňa 17.6.2011 na sumu 17,50 eur. Celková neuhradená suma v čase postúpenia pohľadávky je vo výške 461,17 eur. Nezaplatením faktúr v lehote ich splatnosti riadne a včas sa žalovaný vo vzťahu k žalobcovi dostal v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 a nasl. OZ do omeškania a žalobca má teda nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy vo výške podľa platných právnych predpisov za každý deň omeškania až do jej zaplattenia. Predmetom konania bol nárok žalobcu proti žalovanému na zaplattenie pohľadávky vo výške 461,17 eur s príslušenstvom.

Dňa 10.6.2014 vstúpil do konania na podporu žalovaného vedľajší účastník Združenie - Pomoc a ochrana spotrebiteľa „POS“, Nám. Legionárov 5, Prešov a vo svojom vyjadrení uviedol, že do konania vstúpil len čo sa týka zmluvných pokút vo výške 418,90 eur. Tieto považoval za neprijateľné zmluvné podmienky a ako také za neplatné. Otázka neprijateľnosti, a teda neplatnosti zmluvnej pokuty spoločnosti Slovák Telekom už bola judikovaná rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 4C/163/2011 zo dňa 7.12.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, sp.zn. 16Co/31/2012 z 15.3.2012 a rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 4C/161/2011 zo dňa 6.11.2011 v spojení rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 16Co/32/2012 z 15.3.2012. Z najnovších rozhodnutí týkajúcich sa neplatnosti zmluvnej pokuty poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/91/2011 z 24.4.2012.

Písomným podaním zo dňa 20.11.2014 žalobca zobral žalobu späť v časti zmluvnej pokuty vo výške 415,67 eur s príslušenstvom, preto súd v tejto časti konanie zastavil. V ďalších dôvodoch súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti zaplattenia ceny zaplattenia ceny za poskytnuté služby právnym predchodcom žalobcu vo výške 45,50 eur, ktoré boli riadne v konaní preukázané, neboli medzi účastníkmi sporné a súd z úradnej povinnosti nezistil okolnosti, ktoré by spôsobili neplatnosť právneho úkonu v časti dohody účastníkov o cene služieb. Vzhľadom na uvedené súd vyhovel žalobe na zaplattenie sumy 45,50 eur. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojich peňažných záväzkov, zaviazal ho súd aj na zaplattenie úrokov z omeškania v zmysle § 517 ods. 2 OZ.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal v spojení s § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Žalobca z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania v časti 415,67 eur a úspešný bol v časti zaplattenia 45,50 eur. Žalobca bol teda úspešný v rozsahu 10,95 % a žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 89,05 %, avšak náhradu trov konania si neuplatnil, preto nemá právo na ich náhradu.

O trovách konania vedľajšieho účastníka súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p., podľa ktorého, ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Žalobca si v konaní uplatňoval dva samostatne nároky, ktoré vyplývali z rozličného skutkového aj právneho posúdenia, pričom oba nároky mohli byť predmetom samostatných žalôb. Žalobca si uplatnil oba nároky jednou žalobou. Vedľajší účastník, ktorý sa rozhodol v konaní podporiť žalovaného a namietat neprijateľnú zmluvnú pokutu nemal inú procesnú možnosť, len takú, že vstúpi do už prebiehajúceho konania, a to iba v časti zaplattenia zmluvnej pokuty. Keďže žalobca v tejto časti zobral žalobu späť zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to za 3 úkony právnej služby po 29,87 eur (za prípravu a prevzatie právneho zastúpenia, vyjadrenie zo dňa 13.8.2014 a zastupovanie na pojednávaní dňa 28.11.2014), pri hodnote veci 415,67 eur, k tomu 3x režijný paušál po 8,04 eur, ďalej cestovné motorovým vozidlom dňa 28.11.2014 na trase Svidník - Prešov a späť vo výške 5,20 eur, ďalej náhrada za stratu času za 4 začaté polhodiny vo výške 8,93 eur, a to podľa § 9 ods. 1, § 11 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a), c) a d), § 15 písm. a), b), § 16 ods. 3 a ods. 4, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka, podal včas odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy konania odvolací súd neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 29,57 eur. Odvolanie proti predmetnému rozhodnutiu odôvodnil v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. s tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na neúčelnosť

uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony ako napríklad na zaplatenie súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Žalobca mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelne bránenie práva. V tejto súvislosti na podporu svojho tvrdenia poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co/91/2012, podľa ktorého, ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka, alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Ďalej žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/375/2013, podľa ktorého vedľajší účastník musí byť uzrozumený s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa. Ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/375/2013, podľa ktorého súd v rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania musí vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom. Účelnosťou je potrebné rozumieť vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Opodstatnená je v prípade, že vychádza zo základných dôvodov a neprekračuje ich medze. Súd zastáva názor, že vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv podľa osobitného predpisu by mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám. Tento názor má oporu v rozhodnutí Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS/78/03, v zmysle ktorého nie je porušením základného práva na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, ak účastníkovi, ktorý disponuje viacerými pracovníkmi, ktorí majú právnické vzdelanie súd neprizná náhradu trov právneho zastúpenia, ak ich nepovažuje za účelne vynaložené, a to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený, a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať. Súd v neposlednom rade prihliadol na skutočnosť, že vedľajší účastník vstúpil do konania ako organizácia na ochranu spotrebiteľa z vlastného podnetu a splnomocnil právneho zástupcu z radov advokátov, hoci zo samotnej podstaty vedľajšieho účastníka vyplýva, že musí byť schopný konať v mene toho, na strane koho vstupuje do konania. Zároveň je súdu z rozhodovacej činnosti známe, že vedľajší účastník paušálne vstupuje do konaní, v ktorých ako navrhovatelia vystupujú určité subjekty, a to bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka. Pri rozposielaní oznámení o vstupe do konania a vyjadrení ide o identické typizované úkony podľa vzoru, ktoré môžu byť generované aj automatizované, pričom nemožno v každej jednej veci hovoriť o účelnom vynaložení trov právneho zastúpenia. Takéto konanie vedľajšieho účastníka nemožno považovať ani za dôkaz o jeho vôli naplniť cieľ, pre ktorý bolo toto združenie založené. Vyvoláva to skôr dôvodné podozrenie, že skutočným cieľom združení nie je ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa ale zárobková činnosť právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Žalobca ďalej poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/375/13, podľa ktorého vyplýva požiadavka, aby združenie bolo spôsobilé bez toho, aby muselo byť zastúpené advokátom poskytovať aktívnu pomoc spotrebiteľovi, a to vrátane kvalifikovanej právnej pomoci.

Žalobca v tejto súvislosti nepoprel ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybnil účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj zákonom privilegovaného subjektu čo sa týka vstupu do konania. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že žalovanému neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol žalovanému právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Tu žalobca poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5Co/375/13, v zmysle ktorého z úradnej činnosti je známe, že všetky úkony vedľajšieho účastníka po obsahovej aj formálnej stránke predstavujú úkony formulárového a opakujúceho sa charakteru, ktoré vedľajší účastník využíva bez väčších obmien aj v iných súdnych konaniach. Paušálny vstup Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ do všetkých konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka nepovažuje ani odvolací súd za dôkaz o vôli združení naplniť cieľ stanovený v čl. III Stanov Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov.

Žalobca poznamenal, že vedľajší účastník odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Na podporu svojho tvrdenia tu žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 13C/54/2012. Vedľajší účastník teda do konania nepriniesol žiaden prínos, nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú prihliadať z úradnej povinnosti. Nakoniec žalobca poukázal aj na prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa.

Na odvolanie žalobcu sa vedľajší účastník nevyjadril.

Odvolačný súd podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v medziach, ktorých sa odvolateľ domáhal jej preskúmania a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že vedľajší účastník vstúpil do konania dňa 10.6.2014, a to z vlastnej iniciatívy, pričom pri vstupe žiadal o doručenie návrhu na začatie konania s prílohami a súčasne navrhol priznať mu náhradu trov konania. Už z tohto podania je zrejmé, že vedľajší účastník nebol oboznámený s obsahom sporu, nemal o ňom žiadnu vedomosť, napriek tomu pripojil k tomuto vstupu plnomocenstvo pre advokáta. Vedľajší účastník v tomto momente teda vôbec nemohol vedieť, či je náležitá a potrebná pomoc advokáta v tejto veci. Dňa 14.8.2014 bolo súdu doručené vyjadrenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného s tým, že do konania vstupuje len čo sa týka zmluvnej pokuty, ktorú považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dňa 28.11.2014 sa zástupca vedľajšieho účastníka zúčastnil nariadeného pojednávania, na ktorom súd rozhodol napadnutým rozsudkom.

Odvolačný súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že od 12.6.2014 je účinné ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Z uvedeného je teda zrejmé, že v danom prípade pri vstupe vedľajšieho účastníka do konania a v ďalšom jeho pôsobení nebola nutná právna pomoc zo strany advokáta, a preto všetky úkony, ktoré boli vykonané v tomto konaní týmto právnym zástupcom odvolací súd považuje za neúčelné, a preto náhradu trov právneho zastúpenia nie je možné priznať. Z týchto dôvodov podľa § 220 O.s.p. odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

V odvolacom konaní bol žalobca úspešný a má preto právo na náhradu trov konania podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.. Trovy odvolacieho konania pozostávali z trov právneho zastúpenia, pri tarifnej hodnote 153,43 eur je tarifná odmena 16,60 eur, a to podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, avšak podľa § 13a ods. 2 písm. b), odmenu bolo možné priznať vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny, teda vo výške 8,30 eur, k tomu režijný paušál 8,04 eur + DPH vo výške 20 %, čo je 3,27 eur, celkove trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby (odvolanie) sú 19,61 eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.